

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Pedagógusok!

A tudás olyan érték, ami végigkíséri életünk meghatározó pillanatait és ezzel együtt felidézi azokat is, akiktől ezt a tudást kaptuk. Én a mai napig emlékszem arra a tanító nénire, akitől írni-olvasni és számolni tanultam és minden pedagógusra, akik hatással voltak rám. Ugyanezt az érzést, ugyanezt a köszönetet érezhetik az itt jelenlévő díszdiplomások tanítványai is. A fél évszázada megkapott diploma megszerzésével fontos döntést hoztak meg: azt, hogy életüket egy nemes cél érdekében a gyermekek nevelésére, oktatására fordítják.

A pedagógusi munka hivatás, amit csak az tud eredményesen végezni, aki szívvel és lélekkel magáénak érzi a diákok tanításának, nevelésének fontosságát. Hosszú évek után a pedagógus egy pillanatra visszanéz, és jóleső érzéssel láthatja, hogy szélesebb látókörű, életben jobban eligazodó diákot bocsát útjára, akinek megtanította a hagyományainkat, a józan éssz, a tiszta szellem, a tenni akarás, a kitartás fontosságát. Kiemelkedő a szerepük, hiszen a jövő generációja az ő útmutatásuk alapján indul el a pályán. Köszönet illeti a pedagógusok kitartó, áldozatos munkáját. Gondoljanak azokra a kedves tanítványaikra, akik hosszú évek után is megállítják Önöket az utcán és szeretettel emlékeznek vissza az együtt töltött évekre!

Ezek a tapasztalatok szolgálhatnak útmutatóként a jelenlegi intézményvezetők számára is. Hiszen a világ és a diákok változnak, de vannak olyan értékek, hagyományok, melyek nem veszhetnek el a megújuló magyar közoktatásban.

Mindannyian tudjuk, hogy ez az utolsó alkalom, hogy így ebben a körben találkozunk, hiszen jövőre már a minisztérium lesz az intézményvezetők munkáltatója. Szeretném megköszönni minden intézményvezető felelősségteljes munkáját.

Kívánom, hogy a változások után a jövőben is ugyanazt a célt tartsák szem előtt, mint Klebelsberg Kuno, vagyis, hogy az iskola az életre neveljen. További munkájukhoz sok erőt és kitartást kívánok!

Ne feledjék:

„A világon mindenkinek hinnie kell abban, hogy képes valami olyasmit nyújtani, amit a világ nélküle nem kapna meg.”

/Gilbert Keith Chesterton/